

*Neque ubi
aliquid o-
missum
salva ma-
net actio
post tem-
pus
Lege defi-
nitum.*

Fidejuss. Mev. P. 5. Dec. 408. Dn. Stryck. in l. M. ff. tit. de Pact.
§. 3. Carpz. P. 2. C. 19. D. 17. Qvod cum ita sit, frustra jam
erit statuere, in pudore & reverentia niti talem obligationem,
sed hoc erit necesse despicere, an ne ex metu reverentiali
tanquam ex suis contrariis obligatio illa ita contracta resol-
vi possit, ad qvod negative respondendum per §. *praced.* Si
ex dicto metu qvid intermissum, qvod intermittenti nocet
v. gr. Titius contra Superiorem non ausus est actionem com-
petentem exercere, eam autem post tempus actioni datum
vult instituere & contra exceptionem præscriptionis repli-
cando allegat, sibi M. R. obstitisse, in qvæstionem venit, an
obligatio alioquin valida salva maneat, an vero sit extincta
ob intermissum ejus exercitium ex metu reverentiali? distin-
guendum hoc casu erit an præter reverentiam adhuc aliud
qvid impedivit actionem, v. g. patria aut maritalis potestas,
an sola reverentia obstitit. Priori casu salva superest actio,
non tamen ideo, qvia actor ex metu reverentiali non pul-
savit ea suum debitorem, & ita ne id faceret imperfecte sal-
tem obligatus fuit, sed qvia propter istam potestatem non
potuit agere. Non autem agere valenti, nulla currit præ-
scriptio; & in filio ac uxore juris impedimentum est, qvod
contra Patrem & maritum durante patria & maritali pote-
state actionem impedit Carpz. P. 2 C. 3. Def. 11. §. lib. 1. Resp.
40. In posteriori casu Replicatio M. R. nullo jure subsistit,
sed actio ob negligentiam non agentis & temporis Lege de-
finiti lapsum extincta est, cui resuscitandæ non sufficit mi-
nus plenam naturalem obligationem impedivisse ejus exer-
citiū, ut, qvia in jure sine effectu illa est, sit in arbitrio jam
executientis reverentiam redire ad illud. Consequentia enim
hæc infirmissima est.

VI. Ista